

Vindecarea generației de azi † (Duminica vindecării lunaticului)

Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne arată în Sfânta Evanghelie o anumită categorie de demoni, care se manifestă asupra omului prin muțenie și surzenie. Ne-a descoperit astfel Iisus Domnul un lucru foarte important pentru noi, și anume că diavolii sunt de mai multe categorii, în funcție de puterea lor și de modul în care îi ispitesc pe oameni, încercând să-i piardă. Nu știm foarte multe despre „sortimentele” de diavoli. Dar iată că despre unul știm cu certitudine cum se manifestă: prin surzenie și muțenie. Trăim, astăzi, într-o lume caracterizată printr-un termen devenit deja tehnic, poate chiar prea tehnic, de aceea și învechit, și anume: secularizare. Trăim, așadar, într-o lume secularizată, adică într-o lume fără Dumnezeu sau, mai îndulcite cuvintele, într-o lume în care El are tot mai puțin loc. O astfel de lume este produsul acestui soi de demoni. Și putem să vedem cât de activ este printre noi, cât de prezent este în viața multora dintre noi acest „neam” de demoni. Mulți oameni și mulți creștini sunt stăpâniți de acest „soi” de demoni în sensul că nu aud cuvântul lui Dumnezeu, în ciuda faptului că se propovăduiește, și încă nu puțin, și nu vor să înțeleagă puterea miraculoasă a lui Dumnezeu în lume, atât de evidentă, și pe care, apoi, să o vestească și altora. În Sfânta Evanghelie este vorba de un tânăr care era stăpânit de acest demon. Ne punem întrebarea: Câți tineri, de astăzi, nu sunt „muți” și „surzi”? Sunt surzi să nu audă cuvântul lui Dumnezeu; sunt surzi să nu audă un sfat bun al mamei sau al tatălui; sunt surzi atunci când sunt sfătuiți să aleagă calea virtuții, a corectitudinii, a demnității, a dreptății; sunt surzi când sunt sfătuiți să întemeieze o familie creștină, să aleagă o cale logică a realizării lor profesionale, potrivit aptitudinilor lor și nu potrivit interesului material imediat și adesea iluzoriu. Astăzi vedem în jurul nostru, parcă mai mult ca oricând, la lucru acest soi de demoni. Adevărul nu mai este auzit de nimeni, iar dreptatea nimeni nu o mai vestește. Cuvântul lui Dumnezeu nimeni nu îl mai aude, iar prezența lui Dumnezeu în lume nimeni nu o mai rostește. Suntem surzi și muți! Însă, prin mila lui Dumnezeu, avem o nădejde în tinerii de astăzi. Tinerii reprezintă societatea de mâine, școala de mâine, Biserica de mâine, țara noastră de mâine, de aceea ne rugăm să nu fie surzi și muți. Ne rugăm să fie o generație de tineri deschiși, curajoși în a spune adevărul și a exprima crezul, demni în a lupta pentru dreptate, pregătiți să vestească puterea lui Dumnezeu de care atârână viața noastră ancorată vertical, între cer și pământ, și nu risipită doar orizontal, pe pământ. Așa doresc toți părinții, așa dorește societatea de mâine. Tinerii să fie o generație care ascultă și de cer, nu doar de pământ. Să aibă cuvântul lui Dumnezeu pe buze și șoapta duhului în auzul lor. Să nu fie muți în a vesti mărețiile lui Dumnezeu și faptele Lui slăvite. Doar atunci deznădejdea se va transforma în nădejde, ura în iubire, răzbunarea în iertare, violența în milă, minciuna în adevăr, întunericul în lumină, iar omul în OM! 🙏

Pace și bucurie în gândurile noastre

În viața duhovnicească, gândurile noastre dacă sunt limpezi, se aud. Pentru o viață bună trebuie să avem grijă de gândurile cuprinse în interiorul nostru. Pentru acesta, cel mai de preț dintre toate darurile din lumea aceasta este osteneala sufletului nostru. Cu cât cineva se smerește mai mult, cu atât el înțelege mai bine din toate tainele lumii acesteia. El îi poate întrece pe toți ceilalți, care poate ani de zile au studiat înțelepciunea lumii acesteia. Minteă umană poate fi comparată cu o grădină. Ea poate fi cultivată inteligent sau lăsată în paragină. Indiferent dacă este îngrijită sau neglijată la un moment dat ea dă fructe. Chiar dacă omul nu cultivă cum trebuie această grădină există o mulțime de buruieni care vor cădea, vor crește apoi vor da roade. Așa cum un grădinar care-și cultivă pământul semănând tot felul de flori și fructe pe care și le dorește și deștelinește pământul de tot felul de buruieni, la fel și noi trebuie să avem grijă de grădina sufletului. Trebuie să smulgem „buruienile” gândurilor impure, nedemne și incorecte și să cultivăm gânduri frumoase, nobile, curate și utile, tinzând astfel către perfecțiune. La un moment dat vom înțelege cum funcționează aceste gânduri și elemente ale minții în modelarea caracterului, a circumstanțelor și a vieții noastre. Mângâie iritarea și sporesc neconținut eficiența ființei umane prin multiplicarea puterilor mentale. Cei care au o fire tonică, încrezătoare și voioasă atrag la rândul lor gânduri similare. Gândurile sunt proprietatea noastră privată și le putem folosi într-un mod creator pentru trup dar și pentru suflet. Gândul este cel care modelează omul. Prezentul este rezultatul gândurilor noastre anterioare, iar viitorul se construiește pe ceea ce gândim în prezent. Dacă gândim corect, vom vorbi și vom acționa corect. Cel care cunoaște Legile gândirii își poate modela caracterul așa cum dorește. Pentru ca omul să aibă gânduri bune, care îl vor ajuta să înțeleagă mai bine lucrarea lui Dumnezeu, trebuie să se străduiască să se curățească de gândurile noastre cere rele și vătămătoare. Gândurile nu se pot curăți niciodată deodată, ele se curăță treptat și prin multă perseverență și multă lucrare interioară cu gândurile noastre. Pentru o viață bună omul trebuie să-și găsească pacea interioară, trebuie să se liniștească. Pentru a fi cu sufletul împăcat și pentru a avea pace omul este dator să-l iubească chiar și pe dușmanul său. „Chiar dacă vrea sau nu, omul trebuie să se roage pentru dușmani, pentru cei care nu ne iubesc. Nu poți fi bun dacă gândurile tale sunt rele. Din tine iriază neîncetat o bucurie a raiului. De aceea trebuie să fim pașnici, liniștiți, plini de dragoste și de bunătate”, spunea starețul Tadei de la mănăstirea Vitovnița. Domnul ne-a spus că prin răbdare ne mântuim sufletul. În viața această ne iubesc multe necazuri. Toți trecem prin suferințe și acestea sunt un mijloc de a ne învăța să biruim totul cu pace. Să ne rugăm lui Dumnezeu, să ne dea putere ca să biruim ispitele cu pacea lăuntrică. Amin.

† Nu este un biruitor mai mare pe pământ, decât acela care se biruiește pe sine însuși și domnește asupra patimilor sale. †

DESPRE PRIETENIE (IX)

Când zici „prietenie”, zici „relație socială”; când zici „prietenie”, te gândești la o legătură care există între tine și cel pe care-l știi că îți este prieten. Sunt multe feluri de relații sociale în lumea aceasta. Există relații de familie, relații de rudenie, relații între părinți și copii, între copii și părinți, relații între frați, relații între rude apropiate. Există relații de colegialitate, există relații pe care le dau preocupările comune. Prietenia însă este ceva cu totul deosebit. Este altceva decât relațiile de familie. Este o vorbă, referitoare la ce deosebire este între frați și prieteni: „*frații ți-i dă Dumnezeu, iar prietenii ți-i alegi singur*”. Citim în Sfânta Evanghelie că Mântuitorul Iisus Hristos le-a spus, cândva, ucenicilor, în cuvântarea de despărțire, înainte de Sfintele Sale Pătimiri: „*Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc*” (Ioan 15, 14). Deci prietenia este condiționată. În cazul acesta, prietenia era condiționată de împlinirea poruncilor. De ce a zis Domnul Hristos: „*Sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc?*”. Pentru că, dacă cineva nu face ceea ce poruncește Domnul Hristos, nu poate să între în relație de prietenie cu El. Domnul Hristos totdeauna este binevoitor față de oameni, dar le cere și oamenilor ceva. Ucenicilor Săi le-a cerut să facă ceea ce le-a poruncit El, pentru că iubirea față de Domnul Hristos nu ne-o putem arăta altfel decât împlinind poruncile Lui. A și zis Domnul Hristos: „*Cel ce păzește poruncile Mele, acela este care Mă iubește. Și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui*” (Ioan 14, 21). „*Cel ce păzește cuvântul Meu, acela este care Mă iubește, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și la el Ne vom face locaș*” (Ioan 14, 23). Sfinții sunt considerați prieteni ai lui Dumnezeu. Domnul Hristos i-a privit pe ucenicii Săi cu bunăvoință prietenească. A avut Domnul Hristos și alți prieteni. În Sfânta Evanghelie citim că Lazăr - un credincios din vremea aceea, care avea și două surori, Marta și Maria - era prieten al Domnului Hristos. Și Domnul Hristos a spus, cândva: „*Lazăr, prietenul nostru, a adormit*” (Ioan 11, 11). Și se mai spune că Domnul Hristos îl iubea pe Lazăr și le iubea și pe surorile lui, pe Marta și pe Maria. Și apoi, a urmat învierea din morți a lui Lazăr, pe care Domnul Hristos l-a adus de la moarte la viață. Așadar, Iisus Hristos, Mântuitorul, este deschis spre oameni, pe care îi așteaptă să fie și ei deschiși spre El, cu prietenie, cu cele două elemente ale prieteniei. Esența prieteniei o constituie iubirea și respectul. Dar în prietenie, aceste elemente, iubirea și respectul, trebuie să fie cu reciprocitate. Dacă nu este reciprocitate, atunci nu există prietenie. Mântuitorul nostru Iisus Hristos care proclamă că adevărata prietenie cere o dragoste încununată de jertfă, căci spune: „*Dragoste mai mare decât aceea ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are. De veți face câte vă poruncesc, prietenii mei sunteți*”. (Ioan 15, 13-14). Prietenia adevărată are temei cuvintele Mântuitorului: „*De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute*” (Ioan 15, 13-14). În ceea ce privește prietenia omului cu Dumnezeu, Mântuitorul Iisus Hristos arată clar în Noul Testament că: „*Oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este și frate și soră și mamă*” (Matei 12, 50). Ca să ai prieteni, depinde de tine. Fă-ți prieteni care îți oferă un scop în viață și te ajută în viață. Amin.

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 28 august	17:00	Vecernie cu litie
Joi 29 august	07:00 - 11:00	Utenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Vineri 30 august	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 31 august	07:00 18:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie
Duminică 1 septembrie	07:00 10:45 18:00	Utenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Povestea Adevărului

A fost odată ca niciodată o minciună. Aranjată, luxoasă și mândră, ea se plimba pe străzile orașelor și căuta compania oamenilor. La un colț de stradă stătea și Adevărul. Modest și simplu. Bland și iubitor. Oamenii treceau îngândurați pe lângă el, dar nimeni nu îl lua în seamă, deși în ochii lui străluceau frumuseți mărețe. Totuși el a rămas să aștepte cu răbdare, speranță și îngăduință. Minciuna își căuta prieteni și locuință. O așa gogoasă să fie singură? Își dorea cu orice preț să câștige oameni. Și pentru că era vicleană, reușea de multe ori să stea la brațul lor. Unii o poșteau cu drag în casă, chiar o lăsa să pătrundă în gândurile și în sufletele lor, iar ea le promitea că le va aduce numeroase satisfacții. Mulți au căzut fermecați la picioarele ei și au ajuns să o venereze. Dar, nu a trecut multă vreme, și aceștia au observat că rămân singuri din cauza ei. Cei dragi lor s-au depărtat, că au pierdut încrederea, iubirea și prietenia. Minciuna le-a adus doar bunuri vremelnice și fără valoare. Și i-au cerut socoteală. Dar ea i-a tratat cu indiferență. Și atunci s-au gândit să meargă la Adevărul care îi aștepta de atâta timp. Și au adus minciuna în fața lui să îi ceară iertare: „*Stimabile Adevăr, ți-am adus minciuna să o pedepsești sau dacă ai putere, să o ierți*”. Adevărul a oftat adânc și le-a răspuns: „*V-am iertat, căci nu minciuna trebuia iertată. Ci voi cei care ați lăsat-o în gândul, sufletul și casa voastră*”. Oamenii au insistat că este vina minciunii care i-a ispitit și că ea trebuie să-i ceară iertare și i-au spus astfel: „*Nerușinată Minciună, privește Adevărul și cere-i iertare pentru ce ne-ai făcut*”. Însă Adevărul le-a explicat: „*Nu minciuna v-a distrus, ci alegerea voastră. Pe mine mă găsiți oricând în voi. Nu mă mai abandonați. Eu sunt dragostea, iertarea, nădejdea și credința. Adevărul nu se poate acoperi, ci numai descoperi*”.

Învăță să fii mulțumitor!

O tânără dorea să se angajeze la o firmă. Când a citit o întrebare pe formularul de cerere, i s-au înmuiat picioarele. Întrebarea era: „*Posedați aptitudini de conducător?*”. Fiind o fată sinceră, ea a scris „nu” și a predate formularul cu o inimă neîncrezătoare. Spre surprinderea ei, a primit o scrisoare de la conducerea firmei: „*Citind cererile de angajare am constatat că 1452 de solicitanți sunt buni de conducători. Am acceptat cererea dumneavoastră, pentru că este a unei singure persoane care vrea să se subordoneze*”. Trăim zile în care cu ușurință găsești oameni dispuși să fie „bucătarul-șef”, dar sunt puțini gata să spele farfuriile. Întotdeauna se găsesc multe femei care doresc să participe la un concurs de frumusețe și să fie alese chiar „miss”, dar puține vor fi de acord să măture tribuna. Întreprinderile nu au dus niciodată lipsă de oameni care doreau să fie tâmplari-șefi, dar se găseau cu greu oameni care să scoată cuiele sau să lucreze ceva util. Cine vrea să fie mare, trebuie să fie cel mai mic. Amin

